

FARNÍ BČASNÍK

ZDARMA | VYDÁVÁ FARNÍ ÚŘAD MLADÁ BOLESLAV | WWW.FARNOST-MB.CZ | SLOUŽÍ POUZE PRO VNITŘNÍ POTŘEBU FARNOSTI

28.05.10

NOC KOSTELŮ

MILÍ FARNÍCI,

Minulou neděli nám vyvrcholila velikonoční doba Slavností seslání Ducha svatého, kdy jsme si vyprošovali tolik potřebné dary Božího Ducha, kterého nám náš Pán přislíbil, pro náš život zde na zemi. Zanedlouho vstoupíme do posledního měsíce školního roku, kdy žáci a studenti zúročí své vědomosti při maturitních a jiných zkouškách, či pololetních prověrkách a již určitě nedočkavě očekávají vytožené a určitě i zasloužené prázdniny a rodiče a pracující se jistě těší na letní odpočinek a dovolenou.

Červen je také měsíc, kdy víc než kdy jindy uctíváme milující Kristovo Nejsvětější srdce zraněné a otevřené z lásky k nám a pro naši spásu. Z Jeho probodeného boku vyvěrají proudy uzdravující milosti, která léčí naše rány a bolesti

způsobené hříchem. Jak píše ve svém listě apoštol sv. Petr: „Jeho rány nás uzdravily“ (1 Petr 2,25). V tomto měsíci Boží lásky také vyvrcholí letošní rok věnovaný kněžím u příležitosti 150-ti let od úmrtí sv. faráře arského Jana Maria Vianeye, patrona kněží v duchovní správě. Část našich farníků měla možnost navštívit při společné květnové pouti do Lurd k Matce Boží jeho působitě Ars a poklonit se jeho ostatkům. Chceme tedy v tomto měsíci ve svých modlitbách pamatovat na kněze, prosit na přímělu sv. J. M. Vianeye o nová kněžská a řeholní povolání pro naši diecézi i pro celý náš národ. A také budeme vyprošovat našemu jáhnu Kamilovi plnost darů Ducha sv. a požehnání všemohoucího Boha, protože 26. června přijme skrze vzkládání rukou otce biskupa Jana svátost Kristova služebného kněžství a poprvé bude slavit Nejsvětější oběť.

V naší farnosti proběhly hned po velikonočních svátcích personální změny. O neděli Božího milosrdenství jsme se rozloučili s P. Józefem Szeligou, kterého otec biskup povolal ke službě v litoměřické farnosti, a týden na to jsme přivítali nového pana faráře P. Pavla Poláčka. Jak jistě víte, nejsou to ještě všechny personální změny,

kteřé naši farnost potkají. Otec biskup vidí jako potřebné ustanovit v naší diecézi církevní soud složený ze šesti právníků církevního práva. V diecézi již nějací vystudovaní jsou, dva spolubratři jsou teď v Římě na studiích a i mě posílá studovat do Věčného města církevní právo. Tedy od nového školního roku se ze mne opět stane student a zasednu do přednáškového sálu. Přestože se z Boleslavi budu koncem června stěhovat do Mnichova Hradiště, kde mám během prázdnin a volných dnů, kdy budu v ČR, vypomáhat jako výpomocný duchovní, s naší farností se tak úplně neloučím. Zároveň zde zůstávám i nadále jako kaplan. Budou-li zdejší duchovní potřebovat jakkoliv vypomoci, rád budu i nadále k dispozici. Přesto chci touto cestou Vám, drazí mladoboleslavští farníci, poděkovat, že jsem spolu s Vámi mohl prožít pro mě opravdu krásné a požehnané čtyři roky kněžské služby. Tato doba zůstane v mém srdci nesmazatelně zapsána až do mé smrti, protože zdejší farnost je první na mé cestě kněžským životem. Chci Vám opravdu moc poděkovat za Vaši trpělivost a shovívavost ke mně, neboť právě ve zdejší farnosti jsem prožíval své první kněžské

kroky. Každý nováček dělá větší či menší chyby a i u mě tomu nebylo jinak. Pod otcovským a přátelským vedením P. Józefa a spolu s Vámi jsem se učil „kněžskému řemeslu“ v praxi. Chci také tímto poprosit o odpuštění, jestli jsem někomu z Vás způsobil nějakou bolest. Snad to nebylo schválně, ale spíš z mé mladické nerozváženosti... Děkuji za Vaši odvahu a důvěru, kterou jste ke mně měli, zvláště když jste otvírali svá srdce při slavení svátosti smíření, opravdu si toho nesmírně vážím...

Mladoboleslavskou farnost si ponese ve svém srdci jako svou „první lásku“ a chci Vás ujistit, že na Vás budu ve svých osobních modlitbách i při Nejsvětější oběti pamatovat a vyprošovat Vám hojnost Božího požehnání. Ať už v Římě u hrobů apoštolských knížíat, ale pak i dál, ve svém kněžském životě. A budete-li mít jako poutníci cestu do Věčného města, rád se s Vámi setkám a zvu už teď každého z Vás na pizzu, šálek výborné italské kávy a zmrzlinu. Ze srdce Vám všem na přímělu Panny Marie a sv. Jana Nepomuckého žehnám.

P. Radek

ZNÁTE ČESKÉ LURDY?

V obci Suchý důl (u Broumova) se v letech 1892-1895 odehrálo 23 mariánských zjevení. Při dvanáctém P. Maria

požehnala prameni, který přináší nemocným uzdravení, jako ve Francii v Lurdech. Česká „Bernadeta“ se jmenovala

Kristina, v době zjevení jí bylo 14 let. Je pohřbena na hřbitově v Hořicích, dožila se vysokého věku. Do Suchého dolu přicházeli poutníci z celé

Evropy i ze zámoří. Sbírkou na výstavbu chrámu ale po válce znehodnotila měna – dnes už málokdo naše české Lurdy zná.

D. Broušková

PŘED SOUDCEM JEDINÝM...

Motto: „Základní potřebou křesťanství je poezie.“ *Karel Rahner*

Ta probouzí smysl pro hlubiny, hovoří k srdci lidí a nutí nás, abychom poznali, co je tajemství. Několik měsíců

jsem přemýšlel, zda mohu, zda mám napsat pár slov o poezii, Michaila Jurjeviče Lermontova. On kdysi pro-

mluvil do mé studentské duše a já zůstal poezii věrný do dnešních dnů.

Nedávno jsem si objednal

knížku Tomáše kardinála Špidlíka „Duše Ruska“. Pochopil jsem, odkud pramenila duchovnost básníka, který se narodil v noci na 3. října 1814, tedy před 190 lety. Bylo to ve „Svaté Rusi“, „Kde z hloubi země vždycky zaznívá nenápadný, tichý, stále tlumený hlas, který je touhou po svatosti a spojení s Kristem“ píše kardinál Špidlík v úvodu knížky. Zalistujme si spolu v „Lyrice“, výboru z básnickova díla vydaném v roce 1948, kdy se ještě mohlo slovo Bůh psát s velkým písmenem.

Hloubku a velikost víry A. S. Puškina zhodnotil M. J. L e r m o n t o v v básni „Puškinovi“ slovy „Před Soudcem jediným ses chvěl, před soudy země neznals bázně.“ Měsíce dělily některé věřící od okamžiků v těžkých padesátých letech, kdy svou statečností potvrzovali, před kým je třeba se bát, za kým je třeba neochvějně stát. Už jste listovali v „Kamíncích“ o statečnosti křesťanů v naší zemi? Svědectví „Kamínků“ pan arcibiskup Karel Otčenášek nazval národní čítankou. Nebojíme se ale i dnes soudů co by tomu řekli

lidé?! Mnoho lidí neslo svou statečnost desítky let v sobě – cituji Lermontova: „Nechci, by svět můj příběh znal, ten svět, jenž lhostejností kol proudí. Proč trpěl jsem, jak miloval, jen Bůh a svědomí nechť soudí.“

Drobné radostné životní situace jim vracely důvěru v Boha, že je neopustí, když: „Tu náhle ztíší se zlý nepokoj v mé duši. Čelo rozjasní se a srdce naručest zas věří, na zemi že štěstí možné jest, a v nebesích zas Boha tuší...“

Spojení s Bohem modlitbou kráčeli tito lidé

vstříc nejasné budoucnosti. Modlitbou M. J. Lermontova uzavřu krátkou procházku jeho poezií:

***Když osud zlobně smývá mnou,
i ve dny krutých ztrát
modlitbu jednu kouzelnou
si odříkávám rád.
Moc tajemná, jež sílí v nás
je v souzvuku těch slov
a krása, vyšší zemských krás
z těch svatých prýští strof.
S duše se břímě svalilo,
zlých pochyb zmizel mrak,
oko se slzou zalilo
a duši – lehko tak...***

František Němeček

K SVATODUŠNÍM SVÁTKŮM

Pokud se nám zdá současná doba zamořená kromě jiných zplodin také všelijakou povrchností, nejsme tak moc vzdáleni pravdě. Povrchní vztahy, povrchní vzdělání, povrchní zájmy, povrchní zábava..., to dneska frčí. A všechno, co je povrchní, ztrácí vnitřní hodnotu, vyprazdňuje obsah, pozbývá smyslu, jinými slovy - ztrácí ducha.

Pojem „duch“ není ani dnes, a nebyl ani v nikdy minulosti, pojmem pouze křesťanským. Spiritisté, okultisté nebo tvůrčové pohádek by o tom mohli vyprávět. Ale vzhledem k pravdivosti starého přísloví, které říká, že ďábel je opice Boží, nacházeli jsme pojem „duch“ - vzpomeňme si mi starší na dobu před dvaceti, třiceti roky - i tam, kde duchovní život společnosti povinně stagnoval a duchovní hodnoty

byly systematicky likvidovány. Nic se nedělo bez „duchů“. Ti se tu proháněli na každém rohu a všechno se dělo v duchu pokrokových tradic, v duchu Vítězného února, v duchu realizace závěrů toho kterého stranického sjezdu, v duchu Velkého října, v duchu myšlenek kdekákeho vládnoucího potentáta...

Pokud jiné přísloví říká, že když dva dělají totéž, není to totéž, dovolím si parafrázi a řeknu, že když si dva myslí, že mají totéž, tak nemají. On totiž není duch jako Duch. A mám nyní na mysli Ducha svatého, který směřuje lidské životy na hlubinu hodnot.

Bůh Otec nás stvořil a zůstal v nebesích, Syn nás vykoupil a odešel k Otci, ale Duch mezi nás sestoupil a je zde. Žijeme tedy svoji současnost v

prostoru Ducha svatého. Bohužel si jeho přítomnost málo uvědomujeme, a proto s ním tak málo spolupracujeme. Někdy vůbec. Zpovrchněli jsme. Je pro nás snad méně než vzduch. I v něm přece žijeme čtyřicet hodin denně, aniž bychom o této životodárné skutečnosti někdy přemýšleli. Jeho nepřítomnost si uvědomíme, až když se nám ho nedostává a my se začínáme dusit. Ale bez Ducha svatého jako bychom se obešli. Možná to bude tím, že jsme zahaleni v dýmu vlastního života natolik, že místo z vanutí životodárného a pravého Ducha, který nám byl poslán z nebe, dýcháme už jen z přístrojů naplněných umělými duchy tohoto světa.

Text M. Kašparů byl převzat z www.christnet.cz

ROZLOUČENÍ S OTCEM JÓZEFEM

Rozloučení se dne 11.4. zúčastnila celá farnost - kostel NPM byl zcela zaplněn. V homilii zmínil otec Józef smutnou situaci těch, kteří jsou zamilováni sami do sebe. Ten, kdo ale má opravdovou touhu Boha nalézt, ten to s pomocí Boží dokáže. "Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili." (Jan 20,29).

Na závěr mše svaté poděkoval otec Józef farníkům za pětiletou

spolupráci. Jménem farnosti poděkoval otci Józefovi M. Mareš, paní Brzobohatá předala kytici a J. Vosáhlo jízdní kolo, které farnost svému milému knězi věnovala. Jménem města vyslovil poděkování za rekonstrukce církevních památek v dosud nebyvalém rozsahu člen městské rady P. Nechanický. Otec Józef věnoval farníkům plakáty krásně zrekonstruované sochy P. Marie, u východu z

kostela čekalo na každého koláčové pohoštění. Pro osobní loučení byla potom ještě příležitost na faře.

Poděkování farnosti:

Otce Józefe, Děkujeme za Tvoji věrnou službu, kterou jsi po téměř 5 let věnoval Bohu a rozkvětu naší farnosti. Otevřel jsi faru, dal jsi vyrůst několika společenstvím, která se zde pravidelně scházejí. Navázal jsi dobrou spolupráci s městem, s jehož pomocí a

pod Tvým vedením proběhla celá řada oprav a rekonstrukcí. Naše farnost byla Tvým nezměrným úsilím výrazně posílena duchovně. Hmatatelným důkazem Tvého pozitivního působení je na příklad kompletně nová střecha románského kostela ve Vinci. Díky oživení ve farnosti jsme mohli na tuto opravu věnovat cca 1 milion Kč z vlastních zdrojů. Rovněž náš příspěvek na

restaurování zařízení kostela Nanebevzetí Panny Marie se blíží milionové částce.

Děkujeme i polskému národu, z kterého jsi na naše misijního území přišel. Děkujeme, že v Polsku věrně kráčíte ve šlépějích našeho sv. Vojtěcha. Děkujeme za to, že statečný polský lid zabránil v roce 1920

bolševické expanzi západním směrem – Leninův rozkaz zabodnout bajonet Rudé armády do Evropy narazil na zázrak na Visle. Děkujeme za velkého syna polského národa, Jana Pavla II., který

vým „Nebojte se!“ a svými modlitbami připravil duchovní osvobození Polska, a tím celého

východního bloku, od bezduchosti komunismu. Děkujeme za L. Walesu a bratry Kaczynské, kteří na duchovní osvobození navázali statečným a v osmdesátých letech vítězným bojem za občanskou a politickou svobodu. Děkujeme za všechny Tvé spolubratry, kteří pomáhají v duchovní

službě v naší vlasti.

Vyjadřujeme hlubokou soustrast Tobě i Polsku v nynější těžké zkoušce – vyprošujeme spolu s Tebou Boží pokoj obětem leteckého neštěstí.

Jako budoucímu správci farnosti Litoměřice Ti přejeme hojnost Božího požehnání ve Tvém novém působišti. MM

PRIVÍTÁNÍ P. PAVLA POLÁČKA VE FARNOSTI

Dne 18.4. jsme přivítali v našem kostele nového duchovního správce farnosti, který bude působit na misijním mladoboleslavském území. Symbolické sepětí města a kostela, trvající v Mladé Boleslavi již deset století, zdůraznil při uvítání J. Vosáhlo. Vytváření farnosti jako velké rodiny,

rozvoj farních aktivit a otevřenost vůči městu – tato témata zněla rovněž při uvítání. Promluva otce Pavla byla zakončena slovy: „**Toto město naléhavě potřebuje naše svědectví**“. Povzbuzením do svědeckého života jsou jistě i slova zpívané písně č. 401: Kdo důvěru v něj v srdci chová a lásku

svou mu věnoval, ten radostnou má jistotu, že v pravdě s ním jde k životu. Přejme otci Pavlovi hojnost Božího požehnání ve formování farnosti k duchovnímu růstu tak, abychom navázali na mnoho dobrého a krásného, co křesťané pro naše město v minulosti vykonali. MM

TVOŘME A STAVME

Několik hlavních myšlenek z první homilie nového arcibiskupa pražského Dominika Duky: „Nevíra nám pomáhá, abychom, jako i jeho učedníci, v náboženském životě nezapomínali na potřebu racionální argumentace. Víra není plodem fantazie, vášně, či ideologického imperativu. **Víra je svobodnou a rozumnou reflexí zralého člověka.** Evangelium je určeno pro všechny.

Zde se otevřela perspektiva skutečné demokracie, která se opírá o racionalitu, nikoliv o svody libivých nabídek. Katedrála je jednak symbolem české státnosti, jednak vertikálou Pražského hradu a zemí koruny české. Nad katedrálou nikdy nevlál cizí prapor, ani hákový kříž, ani rudá vlajka se srpem a kladivem. I v obsazeném Hradě vždy zůstával ostrov Boží i naší svobody. Naše národní

obrození bylo nejen zápasem státoprávním, ale především vzepjetím duchovním, a proto bylo úspěšné. Je naším úkolem dnes, i v této zemi, změnit dějiny vítězů a poražených na dějiny **tvůrců a stavitelů**. Kříž, který je naším i mým znamením, je symbolem a vazbou nové civilizace života lásky, setkáním Boží vertikály s horizontálou člověka.”

MM

KŘEŠŤANSKÁ TRADICE V MLADÉ BOLESLAVI

Zrod města v podobě přemyslovského hradiště i prvního dřevěného kostela Matky Boží je datován do druhé poloviny 10. století. **Zakladatelem byl křesťanský kníže Boleslav II.**, za jehož vlády bylo ustaveno v r. 973 pražské biskupství. Hradiště bylo od počátku mocenským centrem celého Pojizeří, stejně významnou duchovní roli pro celou oblast hrál kostel.

Jeden z nejvýznamnějších románských kostelů v českých zemích byl postaven ve 12. století ve Vinci. Tento kostel je národní kulturní památkou, sochařská

výzdoba je datována rokem 1240.

V roce 1345 je zmiňován minoritský klášter. Veliký vzestup křesťanství v polovině 16. století dokumentuje vznik mnoha církevních staveb během několika let – Sbor českých bratří, Kostel Nanebevzetí Panny Marie a kostel sv. Havla. Slavnostního otevření Sboru českých bratří, pro které byl již areál bývalého minoritského kláštera příliš těsný, se v r. 1554 účastnilo 15 000 lidí. Tiskárna na Karmeli vydobyla městu celoevropský věhlas – tak hodnotné byly totiž knižní tituly, které produkovala.

Dnešní podoba kostela sv. Bonaventury vznikla při velké přestavbě v letech 1675-1711. Na tradici duchovního a vzdělávacího centra na Karmeli navázalo od r. 1784 piaristické gymnázium, které do zvelebeného karmelského klášterního areálu přesídlilo z Kosmonos.

I novodobá historie města se prolíná s křesťanským společenstvím. První formulace demokratických změn ve městě byly v listopadu 1989 dohodnuty na faře Církve československé husitské, kde se začalo scházet Občanské fórum. Vysokoškolský areál Škoda

Auto na Karmeli vzniknul před několika lety dohodou vedení automobilky s městem. Dohody bylo dosaženo díky vstřícnému postoji původního vlastníka klášterního areálu – Katolické církve. Opravený klášter i kostel jsou podzemní chodbou spojeny s novodobými moderními objekty vzdělávacího centra. Na Karmeli se tak opět snoubí nejmodernější technika s mnohasetletou vzdělávací tradicí – ku prospěchu města i Škody Auto.

MM

PRAVIDELNÝ POŘAD BOHOSLUŽEB A HLAVNÍCH AKTIVIT

aktuální informace a změny proti pravidelnému pořadu lze zjistit na
www.farnost-mb.cz nebo telefonicky na tel.: 326 324 115

Den	Čas	Událost	Místo	Takt	
Ne	8.30	řeckokatolická sv. liturgie	sv. Jan	14 dní	
	8.30	ranní chvály	P. Marie		
	9.00	mše sv.	P. Marie		
	10.15	vietnamská mše sv.	sv. Jan		
	10.30	mše sv. se zaměřením na děti	P. Marie		
	15.00	mše sv. (pouze poslední neděle v měsíci)	Vinec		měsíc
	18.00	mše sv.	P. Marie		
	19:00	eucharistická adroace	P. Marie		
Po	7.30	mše sv.	sv. Jan	14 dní	
	18.00	mše sv.	P. Marie		
	18:45	zkouška chrámového sboru	fara		
Út	18.00	mše sv.	P. Marie	14 dní	
	19.00	modlitební společenství	fara		
St	7.30	mše sv.	sv. Jan	14 dní	
	18.00	mše sv.	P. Marie		
	19.00	biblická hodina	fara		
Čt	18.00	mše sv.	P. Marie	14 dní	
	19.00	společenství mládeže	fara		
Pá	7.30	mše sv.	sv. Jan	14 dní	
	18.00	mše sv.	P. Marie		
	19:00	společenství mládeže	fara		
So	16.00	mše sv. - dům pečovatelskou službou	Na Radouči 1081	14 dní	
	18.00	mše sv.	sv. Jan		

KALENDÁŘ AKCÍ NAŠÍ FARNOSTI

29. 5. so - 14.00 Litoměřice - pohřeb otce biskupa Mons. J. Koukla
30. 5. ne - Dětský den na Štěpánce – začínáme v 10:30 mší svatou v arcid. kostele
31. 5. po - 18:00 poslední májová pobožnost
6. 6. ne - 9.00 oslava Těla a krve Páně s tradičním průvodem Božího těla
12. 6. so - diecézní setkání ministrantů v Litoměřicích
13. 6. ne - 10:30 první sv. přijímání
19. 6. so - 18.00 mše svatá v kostele sv. Jana s farníky z partnerského Dieburgu
26. 6. so - 10.00 kněžské svěcení v Litoměřicích - P. Kamil ŠKODA novoknězem
27. 6. ne - 10.00 primice P. Kamila v Hodkovicích n. Mohelkou
29. 6. út - 18:00 slavnost sv. Petra a Pavla - děkonná mše sv. P. Kamila s novokněžským požehnáním
30. 6. st - start pěší pouti mládeže na Velehrad
4. 7. ne - poděkování P. Radkovi Vašinkovi za čtyřletou službu v naší farnosti
3. 7. - 18. 7. - skautský tábor
7. 8. - 14. 8. - farní dětský tábor
15.8. ne - poutní slavnost arciděk. kostela Nanebevzetí P. Marie